

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORNNA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO I.

LJUBLJANA, PETEK, 23. APRILA 1937.

ŠTEV. 32.

Za novo Mehiko

Sveti oče kliče v svoji velikonočni okrožnici Mehiko k novemu katoliškemu življenju. Kliče v deželo, kjer je v zadnjih letih steklo pod framaonskim in marksističnim nasiljem toliko mučeniške krvi za katoliško vero in Cerkev. Je pa ta okrožnica očetovski klic tudi za nas druge narode.

KATOLIŠKA AKCIJA

Skozi vso okrožnico se neprestano omenja in ponavlja, priporoča in zapoveduje Katoliška Akcija:

»Če bo mehiška duhovščina tako oblikovana po Srcu Kristusovem, bo kmalu čutila, da je v sedanjih razmerah v njeni domovini zelo težka stvar pridobivati za Boga toliko duš brez providencialne pomoči, katero nudijo laiki v Katoliški Akciji.«

»In zato se obračamo na mehikansko duhovščino, ki je posvetila vse svoje življenje službi Jezusu Kristusu, njegovim Cerkvi in dušam, s prvim in najtoplejšim pozivom, naj velikodušno podpirajo Naše in vaše skrbi za napredek Katoliške Akcije, tako da ji posvečajo svoje najboljše moči in svojo največjo pridnost.«

»Mi dobro vemo po poročilih, ki jih dobivamo z vsega sveta, da je bojevanje v vrstah Katoliške Akcije najboljše varstvo zoper zasede zla, najlepša šola kreposti in čistosti in najučinkovitejša bojna šola krščanske hrabrosti.«

Navodila za organizacijo Katoliške Akcije

»Tudi obsežnost naloge ne sme povzročiti, da bi gledali bolj na veliko število, kakor na kakovost delavcev pri Katoliški Akciji.«

»Po zgledu božjega Učenika skrbite tudi vi, častiti bratje, predvsem za nadnaravno vzgojo voditeljev in propagandistov, ne da bi si preveč belili glavo in se žalostili, če bodo v začetku pusillus grex — mala čreda.«

»Med drugim se je treba s prav posebno skrbnostjo ukvarjati z dijaki, ki bodo imeli nekoč velik vpliv v družbi in mogoče tudi izvrševali javne službe.«

Katoliška Akcija dela tiho in brez hrupa

»To vaše delo — Katoliška Akcija — bo gotovo trdno in globoko: daleč proč od javnega hrupa, brez kričečih oblik, v tihem delu, brez zelo vidnih ali takojšnjih sadov nalik semenu, ki v navideznem počitku v zemlji pripravlja novo bujno drevo.«

SOCIALNO DELO KATOLIČANOV

»Vaša naloga je torej, da se uveljavijo ta plodovita načela in zanesljive smernice za rešitev težkih socialnih vprašanj, ki se danes obravnavajo v vaši domovini, kot na primer agrarno vprašanje, zmanjšanje veleposestev, izboljšanje življenjskih pogojev delavcev in njih družin.«

»Če resnično ljubite delavca — in ljubiti ga morate, saj se njegove življenjske razmere najbolj približujejo razmeram božjega Učenika — mu morate pomagati materialno in versko.«

LAIČNA ŠOLA

»Vse mehiške katoličane vežeta dve veliki zapovedi: negativna, da obdrže otroke kolikor mogoče daleč proč od brezbožne in kvarljive šole; druga pozitivna, da preskrbe otrokom primerno in skrbno versko pomoč in izobrazbo.«

»Bodočnost teh mladih generacij vzbuja v nas največjo skrb in najtežjo bojazen.«

»Da odvrnemo toliko škodo in obranimo vašo mladino pred temi nevarnostmi, je treba uporabiti vsa dovoljena sredstva in vse organizacijske oblike, kot na primer Legijo očetov, Odbore za moralno nadzorstvo nad tiskom in za cenzuro kinematografov.«

POKORŠČINA IN DISCIPLINA

»Zato z vsem Našim srcem rotimo vse dobre mehiške katoličane, naj visoko cenijo pokorščino in disciplino.«

»Kdor uboga samo zlovoljno in kakor po sili, in stresa svojo nevoljo v jedki kritiki proti voditeljem in tovarišem pri delu, proti vsemu, kar ni urejeno po njegovih pogledih, oddaljuje božji blagoslov, pretrga živec discipline in podira tam, kjer bi moral graditi.«

Podtalno delo Kominterne v Jugoslaviji

Dobro poučena revija »Lettres de Rome«, ki vodi boj proti modernemu brezboštvo, je v svoji zadnji številki prinesla članek o jugoslovanskem komunizmu, ki ga radi njegove važnosti prinašamo v prevodu.

V Jugoslaviji je kljub temu, da je komunistična stranka uradno prepovedana, v zadnjih letih komunistično gibanje tako napredovalo, da bi danes težko našli polje človeškega udejstvovanja, kamor ne bi segla njegova akcija.

S spretno prikritim delovanjem se je komunistična stranka posrežila, da je razpredla mreže v kroge, ki so znani kot njeni največji nasprotniki ter tam ohromila najbolj odporna središča. Korak za korakom se pod krinko »antifašizma« organizira ljudska fronta. Najvplivnejši listi se izjavljajo zanjo. Poplava marksistično navdahnjenih knjig, revij, brošur, listov in razprav dere že tja v najmanjšo vas. Največja pozornost velja mladini: literatura brez vsake vrednosti, do skrajnosti umazana smeši v njenih očeh vsako nravnost in jo vzpodbuja, da odvrže od sebe vsako vzdržnost. Sistematično se spodkopavajo temelji družine. Dopusčeni so odkriti napadi na Cerkev, njen nauk in duhovščino.

Kar smo do tu navedli, je — kot se izražajo marksisti — »legalna akcija«. Toda razdiralno delo te »legalne akcije« dopolnjuje tako ustna kot pismena tajna propaganda, ki ne naleti nikjer na nobeno oviro.

ORGANIZACIJA PROPAGANDE

a) Osrednje vodstvo. Jugoslavija je odvisna od praškega urada. Osrednji državni urad nima stalnega sedeža, trenutno pa je v Zagrebu. Od tega osrednjega urada so odvisna pokrajinska središča, tehnični oddelki in višji svet jugoslovanske komunistične mladine.

b) Pokrajinska središča. Ozemlje je razdeljeno na sedem pokrajin: Hrvaško, Vojvodino, Srbijo, Bosno — Hercegovino, Črno goro, Dalmacijo in Slovenijo. Poseben oddelk za vso državo se peča s propagando v vojski in mornarici.

c) Krajevna središča. Ta središča vrše svojo propagando s pomočjo celice in specializiranih grup, n. pr. za akademike, zdravnike itd.

Medsebojna zveza je urejena tako, da ima samo en človek stik z nadrejeno inštanco, o kateri pa ne ve, kako je sestavljena, ne kje ima svoj stalni sedež. Tehnični oddelki skrbijo za tisk in širjenje knjig in brošur. Poseben oddelk za vojsko in mornarico goji stik s službojučimi člani in vrši propagando med rekruti. Posebne organizacije za kadete in podčastnike še ni.

Omeniti je treba tudi šolanje posebnih propagandistov, ki so določeni za propagando med nepismenimi. Sredstev ne manjka: slike, radio, potujoči odri, obiski od hiše do hiše, ki jih radi opravijo trgovski potniki ali adventistični predikanti, ki znajo spretno izrabljati ljudsko praznovanje. Tedenski sejmi v podeželskih središčih so za komunistične agitatorje sijajna prilika, da širijo svoje nauke. Predvsem skušajo nahujskati kmete

zoper duhovščino; bera jim nudi priložnost, da očitajo duhovščini izkoriščanje ljudstva. Če se komunistom posreči pridobiti mase v Bosni in Hercegovini, se bo to ljudstvo, že itak po naravi nagnjeno k fanatizmu, dalo z lahkoto zapeljati k najhujšemu nasilju.

KOMUNISTIČNA TAKTIKA

Vodilno geslo gibanja je, izrabiti vsako vrsto nezadovoljnosti v svoje namene. V neki okrožnici, ki jo je osrednje vodstvo poslalo krajevnim voditeljem, smo našli nekaj pojasnil, ki jih bomo tu na kratko navedli.

HRVATSKA

Treba je netiti ljudsko občutljivost in pod pretvezo antifašistične borbe podpirati zahteve po decentralizaciji. Cerkev je treba razkrinkati kot prvo sovražnico ljudskih svoboščin. Da se najde pot do ljudstva in obenem varno skrije, se je treba zateči k običajnim očitkom proti duhovščini in se sklicevati na govore obeh kmečkih voditeljev, Antona in Štefana Radiča.

Voditelji skupin naj skušajo vrniti svoje ljudi v vse mogoče organizacije, tudi športne. Zlasti pa je treba v akademskih in srednješolskih organizacijah iskati za vodstvo sposobnih fantov, ki naj se čimprej pritegnejo v vodstvo. Najboljša je akcija od osebe do osebe ter akcija, ki se zna prilagoditi danim okoliščinam. Zlasti so zanimiva navodila za rekrute:

»Naši prijatelji naj se odlikujejo po natančnem izvrševanju dolžnosti in po neprisljeni dovzetnosti za želje svojih nadrejenih, zlasti kar se tiče vojaške discipline. Skrbno naj se čuvajo vsakega prerokanja z oficirji-učitelji med poukom. Izgubiti pa ne smejo nobene priložnosti, da na prevdaren način obrazložijo tovarišem svojo trdno in dobro podprto sodbo in jih tako polago na navajajo na to, da samostojno zavzamejo svoje stališče. Vsakdo mora imeti cilj, da bo veljal na koncu svoje vojaške službe za sposobnega, da pride njegovo ime v seznam onih, ki bodo poklicani na voditeljska mesta. Ta zadnja točka je poglobitve važnosti.«

Kdor se izkaže kot dober organizator, naj se predloži osrednjemu vodstvu in pošlje v Rusijo, kjer se bo na popolnejši način uvedel v moderne propagandne metode in v umetnost vodstva.

SLOVENIJA

Za podlago je treba vzeti predvsem ljudsko razpoloženje proti fašizmu. Z najbolj črnimi barvami je treba orisati položaj slovenske manjšine v Italiji, katoliško Cerkev pa obdolžiti, da tepta najnujnejše pravice slovenskega naroda. Ni boljšega sredstva, da se duhovščini vzame vpliv pri narodu.

Tisk se bogato zalaga s protiverskim propagandnim materialom. Poudarja naj se dejstvo, da so visoki cerkveni funkcionarji podpirali italijansko vojno v Abesiniji; mali slovenski narod je v nevarnosti, da bo izgubil svojo svobodo, kakor jo je izgubil abesinski narod, ako se odločno ne pridruži demokraciji v veliki borbi proti fašizmu. (Konec prihodnjic.)

Prvi katoliški leksikon v Japanu

Univerza nemških jezuitov v Tokiu »Johi Dai Gaku« (kar pomeni šola modrosti) je prevzela izdajo japonskega leksikona v petih zvezkih, ki je namenjen predvsem izobraženim poganjskim Japoncem, ki se zanimajo za katolicizem. V znanstveni obliki bo podajal pregled čez katoliško Cerkev, katoliški nauk in krščansko kulturo zapada. Pobudo za to delo je dal sam sv. oče Pij XI.

Vodilni katoliški učenjaki iz Evrope so izjavili, da so pripravljene sodelovati. Tehnično sodeluje pri delu Leksikografski inštitut največje nemške katoliške založbe, Herderjeve, s svojimi bogatimi izkušnjami v leksikografiji. Izhajal bo leksikon v Tokiu pri znanstveni založbi Ivanami. Izdajatelj je znani profesor državnega prava na cesarski univerzi v Tokiu prof. dr. Kotaro Tanaka, glavni urednik je pa pa-

ter Kraus S. J. od katoliške univerze v Tokiu.

Težave brezbožnikov

Iz Moskve poročajo, da je prinesla »Komsomolska Pravda« članek o neuspehu protiverske kampanje v URSS, v katerem pisec ostro napada razne založbe, ker je brezbožni tisk poln zgodovinskih in stvarnih neresnic. Končuje z grozno, da bodo krivci pri tem neuspehu strogo kaznovani.

Kontinentalno Evropo je vedno zanimalo, kako se vzgaja angleška mladina iz tistih odličnih krogov, ki vodijo ali pomagajo voditi svetovni angleški imperij. Ta vzgoja se zelo loči od kontinentalne. V njej živijo skušnje prejšnjih stoletij in močna tradicija, katero je na kontinentu ubil protestantizem in napačni individualizem. Na Angleškem je zato toliko discipline, značaja, gentlemanstva in časti. Vse to je verskega, da, katoliškega izvora. A sedaj te vere tam ni več in zato nastaja pod to tradicijo, ki je ostala iz preteklosti, praznosta.

Zanima nas predvsem, kako vzgajajo tiste mlade fante, ki imajo pozneje tolik vpliv na javno življenje.

Če hočete Francoza zainteresirati za boksno tekmo — je rekel nekdo — mu morate reči, da gre za čast njegovega naroda. Če pa hočete Angleža zainteresirati za vojno, mu je treba samo povedati, da je podobna boksni tekmi.

Ta športni duh, v katerem so se Angleži navadili motriti vsa dejanja svojega življenja, je značilen tudi za njihov vzgojni sistem. Ni vsa angleška vzgoja zgolj pouk in vaja v športu. To bi bilo prav tako napačno misliti, kot če bi v vseh malih kontinentalcih videli le bledične učenjake z velikimi očali. Vsa angleška vzgoja je marveč s tem športnim duhom prežeta. Vzgoja skuša učencem predstaviti življenje kot zanimivo igro; kot igro, ki jo bodo igrali ne zaradi zasluzka, ampak zaradi akcije, čisto tudi zaradi zabave.

Prvih sedem let prebije otrok v otroški sobi in sicer mnogo več pri vzgojiteljici kot pa pri materi. Če je pri materi po dve ali tri ure na dan, se jim zdi to več ko dovolj, kajti otrok da mora imeti mir, pravijo.

V prvih sedmih letih se mali otrok čisto nauči francoski se izražati, nauči se jahati in v salonu brez najmanjše zadrege kretati. Potem ga pošljejo v kakšno »private school«. To so navadno prijetne hiše sredi brezmejnih travnikov določenih za kriket. Pri vpisu vas sprejme ravnatelj v velikem salonu, polnem cvetic in znamenitih, tako udobnih naslonjačev. Prijazna notranjost, svetla jedilnica, skodelica čaja z obilnim pečivom, vse to pomaga najmlajšim, da hitro pozabijo na sladke spomine otroške sobice. Predvsem se morajo gojenci počutiti kakor doma, ker bo od sedaj naprej šola njihov dom. Sedaj pripadajo njej in štiri leta bodo tu imeli prijetno in zdravo življenje, v katerem se bosta učenje in šport neprestano menjavala.

V enajstem ali dvanajstem letu bo dečko v učenem oziru sicer precej pod nivojem francoskega ali srednjeevropskega vrstnika, bo pa

PREVARE KOMUNIZMA

Komunizem se je predstavljal izpočetka tak, kakršen v resnici je, namreč skrajno zločest.

Ko je pa spoznal, da se mu ljudje odtujujejo, je izpremenil taktiko in se prizadeva množice pridobiti z raznovrstnimi prevarami ter skriva svoje zle namene za ideje, ki so same na sebi prave in lepe.

Tako na primer, ko so voditelji komunizma opazili, da vse hrepeni po miru, so se začeli delati za najbolj vnete zagovornike splošnega svetovnega miru, obenem pa hujskajo množice na razredni boj, ki je kriv toliko prelite krvi, in ker čutijo, da mir ni zagotovljen, se silno oborožujejo.

Prav tako snujejo organizacije in periodične liste pod raznimi imeni, ki nič ne spominjajo na komunizem, imajo pa samo ta namen, širiti z njimi komunistične zmote med ljudi, med katere bi jih na drugi način ne mogli širiti.

Da, skušajo se vtihotapiti celo v katoliške in verske organizacije. Tu in tam, ne da bi kaj popustili od svojih zmot, katoličane vabijo na sodelovanje, časih na humanitarnem, časih na karitativnem polju, in predlagajo časih stvari, ki so v popolnem skladju s krščanskim mišljenjem in nauki Cerkve.

Drugod celo hinavsko zatrjujejo, da bo komunizem v krajih, ki so bolj globoko verni ali na višji stopnji kulture, nastopal na milejše načine, da bo pustil vsem svobodo verovati v Boga ali kakorkoli misliti o verskih rečeh.

So celo nekateri, ki mislijo, ker je boljševizem v sovjetski Rusiji zadnji čas nekoliko izpremenil zakone, da bo komunizem sploh opustil boj proti Bogu.

Nujte torej, častiti bratje, prizadevajte si kar najbolj, da se bodo verniki varovali teh zank. Komunizem je v svojem bistvu notranje zločest, zato prav v nobeni reči ne bo z njim sodeloval, komur je mar krščanske kulture.

Če bi se dali nekateri v zmoto zavesti in bi v svojem kraju komunizmu pomagali, da bi se utrdil, jih bo za to zmoto prve zadela kazen. In čim starejša in višja je krščanska kultura v tistih deželah, ki bi na ta način vanje prodrli komunizem, tem huje bo v njih divjala jeza brezbožnikov.

čvrstejši, manj živčen in navadno bo svojo šolo in svoje učitelje oboževal.

Nato ga pošljejo v srednjo šolo, »public school«. Razen onih, ki so se odločili za poklic mornariškega častnika, je vsa elita angleške družbe vzgojena v kolegiju Eton. Fant, ki bo mogel pozneje nositi kravato z etonskimi barvami, je zagotovljen, da bo tudi po najodličnejših hišah vljudno sprejet.

V etonskem zavodu živi tisoč dvesto gojencev, katerih vsakdanja noša je njihov sloveči žaket in tradicionalni visoki cilindar. V skupinah po 40 gojencev stanujejo v ločenih hišah. Vsaki hiši načeluje »gospodar«, »house master«, ki mu pomaga še ena dama. Svoje ostale tovariše vidijo le pri učnih urah, pri sprehodih in pri športu, kateremu so namenjeni trije popoldnevi v tednu.

Gojenci so zelo svobodni. Prepovedano jim je le kaditi, piti alkoholne pijače, posluževati se kakršnih koli vozil (da se ne bi preveč oddaljili od kolegija) in še nekaj formalnih stvari.

V Angliji se trdno drže tradicij, zato ne poznajo tistega duha oporenkanja, ki ga pri nas tako cenijo. Stroge prepovedi, strogi pravilniki so mladim Angležem nepotrebni.

Pri nas mislijo, da je mladina po svojem bistvu revolucionarna, uporna, nejasna in nestalna. Toda vse to je predsodek prepadajočega individualizma. Angleška mladina je vse drugačna. To je dokaz, da bi bilo mnogo bolj prav, če bi si naša srednješolska, posebno pa akademska mladina iskala resnejših idealov, kot so ideal nemškega burša ali francoskega študenta.

V Etonu še vedno dobite tistega

družinskega duha in tisto ozko so- delovanje med učiteljem in učencem. Profesor ne gleda na svoje delo s tisto uradniško miselnostjo, ki jo pri nas tolikokrat srečamo. Njegov poklic mu je bistveni del njegovega življenja. Koliko mladih in starih vzgojiteljev vidiš, da z resničnim veseljem posvečajo proste trenutke svojim učencem, bodisi da jim pomagajo pri težkih prevodih, bodisi da z njimi kramljajo ali celo igrajo nogomet.

Gojenec ima razumevanje za to zanimanje in se z vsem srcem naveže na svoje učitelje. V kolegiju sta zato nered in upornost redke pojave.

Skozi prvi dve leti ostane vzgoja splošna, nato se pa učenci specializirajo: za klasične jezike, za moderne jezike, za zgodovino, prirodne vede itd. Specializacija, kateri bi lahko očitali, da je nekoliko pre zgodnja. Z osemnajstimi leti, ko končajo kolegij, gredo lahko na univerzo v Oxford ali Cambridge, če jim tako delo ugaja.

Dečko se je prelevil v lepega mladeniča, zelo okretnega zaradi dolgotrajnih telesnih vaj, pravega »gentleman«, ki si je pridobil zadostno

mero uglajenosti, da mu v družabnem življenju ne bo treba delati nerednosti. — Toda kaj je pod to zunanostjo? Iz mladih Angležev so vzgojili ljudi svetovnega nastopa, zmožne odločnih dejanj. Vendar nekaj manjka.

Ako odmislimo vse to, kar daje Angležu tak vpliv v družbi in pogledamo v njegovo notranjost, bomo našli človeka, ki mu je povečini vera le zunanost. Manjka pravih, večnostnih idealov.

A kaj, ko bodo tradicije izgubile svojo moč? Na kaj se bo Anglež oprl takrat? Človek ima vtis, da se že danes osnove rušijo v prah. Zaenkrat se še ne vidijo usodne posledice teh poti brez pravega ideala; samo nekateri čutijo, da se majo temelji, drugi so še pod očarujočim vtisom tradicij. A vsekakor, prišel bo čas, ko Angleži ne bodo imeli več te podlage, na kateri bi gradili svojo vzgojo. Kako bo tedaj?

Morda se bodo nekega dne zavedeli? Mogoče se bo naraščajoče gibanje za povrnitev v katolištvo še bolj razširilo, saj angleški protestantizem je že davno brez vsake življenjske moči. Mogoče! A vsekakor bo treba čakati še dolga leta.

Pismo španskih framasonov

Špansko prostozidarstvo je največ odgovorno za teh pet let protiverske in protišpanske revolucije in državljanske vojne in za potoke krvi, prelite v tej deželi.

Ti protiverski krogi bi katoličanom radi zakrili svoje namene. Pred časom smo čitali tudi v nekaterih katoliških listih, da so razni beli generali framasoni. Tako smo tudi zadnje dni čuli, da je madridski rdeči general Miaja nacionalistom simpatičen. Pri nas nekateri komunisti že kar dodajajo iz svojega, da je sploh katolik.

Namen teh govoric je, da se simpatije, ki jih imajo katoličani po

ostalem svetu za bele, ohladi in da bi ti katoličani nehali verovati, da je španska vojna verska vojna.

Vkljub vsemu skrivanju pa se tudi framasoni včasih izdajo.

Ti ljudje od časa do časa izdajo kak dokument, ki ni namenjen, da bi ga katoličani videli. Med take dokumente spada pismo španskih framasonov, ki ga danes objavljamo. Natisnilo ga je uradno rdeče časopisje v Madridu, kjer se malo menijo, kaj si o takem pisanju katoličani mislijo. Ponatisnilo pa je to pismo potem nacionalistično časopisje.

»V sedanjih tako izrednih in uso-

dnih razmerah v Španiji se čutimo dolžne, da svoj običajni molk pretrgamo. Španski prostozidarji smo vseskozi, popolnoma in odločno na strani ljudske fronte in zakonite vlade ter proti fašizmu. Nismo se tako odločili zaradi slučajnih prilik, ampak zaradi osnovnih načel prostozidarske družbe. Prostozidarji smo vselej zagovarjali načela svobode, enakosti, bratstva in pravice, vedno smo se trudili osnovati nekakšno vesoljno družino; mi zavračamo nestrpnost, izkoriščanje in vsakršno krivico. Zametamo kopičenje kapitala, proizvajalnih sredstev in velikih posestev. Nasprotujemo gospodstvu duhovščine, ki je nestrpna in grabežljiva; smo proti političnemu militarizmu, ki si je prilastil vlogo gospodujočega sloja; smo proti vsem predpravnicam in prednostim, ki ne izvirajo naravnost iz telesnega ali umskega dela in iz osebnih zaslug in iz osebnega truda. A še tedaj je treba staviti skupni blagor na prvo mesto.

Številni prostozidarji, ki na bojnih poljanah z orožjem v roki branijo narod in zakonito vlado, so priče za resničnost te izjave; prav tako še drugi, ki so umrli za resnično španski narod in drugi, ki vrše važne službe pri narodni obrambi, pri organizaciji armade, vlade in dela, prostozidarji letalci, mornarji in vojniki, ki so se že v začetku fašistične vstaje postavili na stran zakonite vlade in so s tem omogočili obrambo proti protišpanski fašizmu in mu bodo zadali tudi dokončni poraz.«

*

Kako proti komunizmu?

Ko je monsgr. Roche, škof v Tuktorinu odprl v decembru prejšnjega leta tretji škofijski teden KA, je zelo poudarjali potrebo, da se katoličani v Indiji organizirajo, da bi mogli bolj uspešno delovati proti razširjanju komunizma.

»Vemo, da se komunistično gibanje v Indiji hitro širi, saj narodni voditelji sami podpirajo to gibanje. Socialisti si na vso moč prizadevajo pridobiti zaupanje ljudstva. Komunizem je prodril že v vsako indijsko mesto. Nič čudnega ne bo, če bo v par letih vseindijski kongres postal socialističen. Če se hočemo uspešno boriti proti temu gibanju, se moramo močno organizirati. Najboljše sredstvo proti komunizmu pa je organizacija KA, ki jo Cerkev sama najbolj priporoča. Sedanjí sveti oče smatra KA za podlago vsega kat. dela, saj pa je tudi že v veliki meri vzbudila katoličane v Evropi in Aziji k živahnemu delovanju.«

V kratkem izide

v veliki nakladi

NAŠA POT XIII:

OKROŽNICA PIJA XI.

»DIVINI REDEMPTORIS«

O BREZBOŽNEM KOMUNIZMU

Prevedel in komentar napisal

dr. Aleš Ušeničnik

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).